

som er anførte i Betænkningen, og som allerede er nævnte af den højtærede Minister, idet Beløbet paa Dyrtidsloven af 1. April 1919 androg 1 Kr. maanedlig pr. Individ, paa Loven af 30. Juli 1919 75 Øre og endelig etter Lovforslaget 48 Øre maanedlig. Afviklingen er saaledes fortsat gennem de to Dyrtidslove og det foreliggende Lovforslag.

Man har fra anden Side den ene Gang efter den anden hængt sig, om jeg saa maa sige, i nogle Udtalelser af den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget, da han redegjorde for vor finansielle Stilling. Det er ikke saa mærkværdigt, at man har gjort dette, thi den højtærede Finansministers Syn var ret pessimistisk. Men selv om han har Ret deri, forekommer det mig alligevel, at der her er et Forhold, hvor man skal være overordentlig varsom. Jeg synes ogsaa, at man i nogen Grad gør sig skyldig i en, jeg havde nær sagt, Begrebsforvirring, naar man taler om dette Emne. Der sker i Virkeligheden ingenting, fordi man gennemfører disse Foranstaltninger. Det er nemlig en given Sag, at i samme Øjeblik man letter Erhvervelsen af Livsfornödenhederne, det økonomiske Tryk for Befolkningen, i samme Grad forøges Befolkningens finansielle Evne. De Penge, som ofres til disse Foranstaltninger, kastes paa ingen Maade ud af Vinduet, men i samme Grad, som man aflaster Befolkningen for de Udgifter, der er nødvendige til Livsfornödenhedernes Erhvervelse, i samme Grad øges Befolkningens finansielle Evne til at betale mere i Skat. Man regulerer Forholdene, man mindsker den økonomiske Ulighed, som er etableret i saa stor Udstrækning, særlig under Krigsforholdene. Der sker i Virkeligheden ikke andet. Derfor kan jeg ikke rigtig forstaa, at man er saa overordentlig ængstelig. Naar det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, sagde, at Løn-niveauet er steget med 125—175 pCt., maa selvfølgelig en hel Del af de Mennesker, som tidligere maaske slet ikke var i Besiddelse af Skatteevne, derved være kommet i Besiddelse deraf og vil blive draget ind under Beskatningen til Staten. Men paa den anden Side vil der være en hel Del Mennesker, som aldrig har haft Skatteevne, og hvis Livsvilkår i dette Øjeblik er saadanne, at det er ganske umuligt for dem at klare for sig, dersom man ikke gennem Statsforanstaltninger bidrager til at hjælpe dem. Derfor skal man, som sagt, være noget varsom med at gaa alt

for stærkt frem. Vi er jo ikke uenige om, at efterhaanden som Forholdene bliver normale, skal man gaa til en Afvikling, men naar man i Øjeblikket kan mene, at der skulde være normale Forhold, eller at vi nærmede os saadanne, synes jeg, at det langt fra er Tilfældet. Vi har aldrig, hvad Dyrtid angaar, været saa højt oppe som for Tiden.

Da Sagen skal til Behandling i et Udvalg, skal jeg ogsaa af denne Grund indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til hurtig og villig Behandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan vist indskrænke mig til en enkelt Bemærkning til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) angaaende Dyrtidsskatten og Lønforhøjelserne for kommunale Funktionærer. Det fremgaar ganske klart af Dyrtidsloven, at det er Dyrtidstillæg, til hvis Afholdelse det er tilladt at opkræve Dyrtidsskat. Et varigt Lønningstillæg vil derfor ikke kunne afholdes gennem Dyrtidsskat. Naar Københavns Kommune f. Eks. har gennemført en stor Lønningslov for sine Funktionærer, vil selvfølgelig de faste Lønningsbeløb, som her er opførte, ikke, selv om de medfører en stor Merudgift for Kommunen, og selv om de ikke var større end, hvad Staten har bevilget, ikke kunne opkræves ved en Dyrtidsskat.

J. Chr. Møller: Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) sagde, at man øgede den finansielle Evne hos adskillige, saaledes at de kom til at betale mere i Skat; men det ærede Medlem overser, hvem det er, der egentlig yder Til-lægsskat. Det er de 10 pCt., jeg talte om før, som alene skal betale det, der kommer de andre Medlemmer af Samfundet til gode.

Naar det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) mente, at man maatte tage særligt Hensyn til de arbejdsløse, som sikkert vilde blive mange, er det ikke værd, at vi paa Forhaand forestiller os en Mængde arbejdsløse. Jeg tror, at de arbejdsløses Tal for Øjeblikket er meget lille, og tager vi de Folk fra, som ikke kan arbejde, som er noget for gamle dertil, bliver de virkelig arbejdsløses Antal fuldkommen minimalt; det Hensyn tror jeg derfor ikke, vi skal tage med i vore Betragtninger.

Endelig skal jeg bemærke, at i Øjeblikket tror jeg ikke, man vel kan sige, at Købstadkommunerne just trænger til